

Мореплавател откри най-щастливите хора на планетата

Публикувана: Сряда, 4-ти Януари 2012, автор(и): [Искра Сотирова](#); прочитания: 1072; коментари: 1

[. Виж галерия](#) [1](#) [2](#) [3](#) »

Велков в Порт Вила, Вануату
СНИМКИ: ЛИЧЕН АРХИВ

[Бизнесменът от Брюксел](#)

[Христо Велков](#) свали вратовръзката и самото и облече яхтени дрехи за околосветска обиколка по вода.

Българинът затвори кръга на своето 3-годишно плаване с яхта и това му донесе наградата за най-добро ветроходно постижение. Тя се казва "Кор Кароли" и е кръстена на лодката на кап. Георги Георгиев - първия българин, обиколил света сам под ветрила.

Велков е щастлив да получи златния глобус и да влезе в историята редом с легендарните ветроходци на България. Той е

проплавал 35 хил. км, като 45 дни е бил съвсем сам на борда. Близо месец не е виждал суша.

"Исках да изпитам себе си. 3000 човека са се качвали на Еверест, но едва 250 са обиколили земята с яхта. Е, аз не я обиколих сам, но открих как хората могат да живеят щастливо.

Единственото нещо, което стои между човека и неговите мечти, е страхът. Страхът, че не си достатъчно добър служител, шеф, партньор, родител. Когато той изчезне, всяка мечта може да се сбъдне. След това плаване не съм същият", казва 44-годишният Велков. Със смях добавя, че е роден в Мадан, където най-голямата вода била местната рекичка.

Той завършва английската гимназия в Пловдив и служи като парашутист в Българската армия. Впуска се в студентските протести през 1990 г. После заминава да учи бизнес в Брюксел, Франция и Сингапур. Навлиза в тънкостите на ветроходството в Северно море с плавания край Франция, Холандия и Белгия.

Велков е привързан към филантропски каузи.

Помагал е на нуждаещи се в Африка, работил е с млади музиканти и ХИВ позитивни. Бил е години наред част от организаторите на "Спешъл олимпикс" - игрите, които приобщават хора с умствени увреждания.

"Спортистите на "Спешъл олимпикс" ме научиха да искам да побеждавам редовно. Всеки ден - днес да свърша работата си по-добре от вчера. Ето, Мишо Георгиев и Недялка Иванова от Варна имат медали от олимпиади. Нещо, което не всеки спортист е постигнал", казва Велков и прегръща шампионите.

С тази борбеност се отправя на околосветското си плаване през 2008 г. Тръгва от Мармарис, Турция, преминава Гибралтар, спира на Канарските острови и Кабо Верде. Пресича Атлантика и Панамския канал и стига до Тихия океан. Там на десетки малки острови в един непонятен за европейца свят живеят най-различни народи. За тях парите не са ценност, а времето се мери от последния циклон.

Велков спира на Маркизките острови - легендарно място за всеки ветроходец. Там през XIX в. импресионистът Пол Гоген рисува най-емблематичните си картини. Белгийският певец Жак Брел избира райското кътче, за да завърши живота си.

Велков отдава почит на капитан Георги Георгиев в Западни Самоа, където по време на плаването си е спирал. Минава през Фиджи и близо половин година остава в Порт Вила, Вануату (Хавайските острови).

"Изследванията показват, че там живеят най-щастливите хора на света, и аз се уверих в това. Ако сега ми кажете да се върна там, заминавам пак за Порт Вила", казва Велков.

Той остава удивен как спокойно и хармонично живеят хората на земя, която се люлее от земетръси 4-5 пъти на ден и вулкани, които действат постоянно. Вануату е независима държава от 30 г., преди това е била английско-френска колония.

На островите за първи път са измислени скоковете с бънджи. Когато младежите стават мъже, от висока кула от бамбукови пръчки скача ритуално с въже от лиани.

Мисионерите не са оставили много от християнството и до днес там се практикуват магии

А доскоро и канибализъм.

"Един мой познат беше ухапан от стоножка. Краката му се подуха и въпреки антибиотиците не се оправи цял месец. Местен шаман му пъ и му прави магия, като, естествено, човекът трябваше да остави под един камък пари за Бога на насекомите. На другия ден европейецът се оправи", разказва Велков.

"Двигателят на моята яхта беше развален и аз потърсих помощ от шаман. Той ми поиска подробности за машината. Занесох лист с номера на двигателя, коя година е произведен, колко е мощен. "Това не е достатъчно", каза шаманът. Опиши ми какъв цвят е, кога е спрял да работи - денем или нощем, валише ли, или грееше слънце."

После ми каза, че ще ми прати магията по есемес. Аз обаче участвах във всичко това, защото след няколко месеца живот в Порт Вила, започваш да разсъждаваш като хората там", спомня си яхтсменът. Магията не помогнала на двигателя, но при спомена за нея и до днес Велков се смее.

На Вануату тепърва откриват джиесемите.

За местните, които редовно се черпят с напитка от екзотично дърво, чуването на гласове не е новост. Стръкат ги само цифрите върху монитора на телефона - те не знаят какво значи 12,50.

Представите им за време са съвсем различни. За зарядно им служат слънчеви батерии, защото на острова няма ток.

Насред Тихия океан българинът пак успява да се посвети на филантропски каузи. Помага на хора от атолите с каквото може.

"Има острови, на които живеят 5-10 семейства. Те се препитават с риба, кокосови орехи и банани. Заради покачване на нивото на Световния океан има опасност тези атоли скоро да бъдат погълнати от водата. Но хората там са невероятно щастливи. Все пак имат нужда от нови ножове, въдици и аз им ги доставях", казва Христо Велков.

Той се включва в експедиции за наблюдение на Големия коралов риф край Австралия. Водните колонии са най-чувствителният екологичен индикатор за чистотата на океанската вода. Замърси ли се, те започват да умират. Велков превозва с яхтата си и специалисти по миграцията на китовите.

Лодката му се казва "Серените" - спокойствие, хармония на френски. Той открива 40-годишната яхта в един хангар в белгийското с. Бре. Тихото кътче е родно място на тенисистката Ким Клайстерс.

Яхтата на Велков е 12-метрова с 2 мачти. Две години преди голямото плаване той прави някои подобрения, свързани със сигурността на вода. Пие си бирата топла. На борда няма хладилник, плазмен телевизор и битови екстри.

"Най-опасният инструмент на яхтата е мозъкът на човека. Така че не мога да говоря за опасностите по пътя. Имал съм много нощи, когато съм се молил на Нептун, свети Никола, Трифон Зарезан да ми помогнат да стъпя на брега и повече ще забравя за яhti. Но това са неща, които човек бързо забравя", казва с усмивка Христо Велков.

Цялото плаване той ще опише в книга.